

Rut – culegătoarea de spice

Rut – culegătoarea de spice

Dumnezeu ne-a dat un „câmp” bogat, care oferă din abundență hrană spirituală. Acesta este Cuvântul Său. Cine culege pe acest câmp Îl va găsi pe Hristos și orice binecuvântare care ne este dăruită în El. Pe acest câmp sunt „secerători” care știu să „lege în snopi” întreaga bogăție și să o pregătească pentru alții ca să se hrănească. Acești secerători sunt subordonați unui supraveghetor „pus peste secerători” – nimeni altul decât Duhul Sfânt. Astfel se poartă de grijă pentru fiecare în parte.

Totuși există și „săraci”. Aceștia au existat odinioară în Israel, fapt pentru care Dumnezeu a poruncit: „Și, când veți strânge secerișul pământului vostru, să nu seceri de tot colțurile ogorului tău și să nu strângi spicele căzute din secerișul tău: să le lași săracului și străinului”. Dar acești săraci există și astăzi din punct de vedere spiritual. Desigur, nu aceasta este voia lui Dumnezeu. Odinioară a dat o țară „unde-ți vei mânca pâinea fără sărăcie”. Și astăzi vrea ca noi să „fim umpluți de toată plinătatea lui Dumnezeu” și, „fiind uniți în dragoste, să căpătăm toate bogățiile siguranței depline de înțelegere”.

Dacă simțim însă sărăcia – care este mare astăzi –, atunci Dumnezeu dorește să ne îmbărbăteze. În cartea Rut ne arată o femeie care aparținea de cei „săraci”, dar care prin credincioșie și hărnicie în lucrurile mărunte a devenit bogată.

Deși cartea Rut este scurtă, ea conține învățături practice pentru viața de zi cu zi. În Rut putem vedea procesul de creștere al unui credincios care găsește în cele din urmă odihna în Domnul Isus (reprezentat de Boaz).

Capitolul doi al cărții ne-o prezintă pe Rut ca și culegătoare de spice. Ea s-a întors împreună cu soacra ei Naomi din țara Moabului la Betleem. Acolo, cele două femei au fost nevoite să-și câștige existența. Rut a propus să meargă pe câmp pentru a strânge spice. Fără să știe a ajuns pe câmpul lui Boaz și a experimentat acolo, sub călăuzirea lui Dumnezeu, lucruri minunate, care la sfârșitul istorisirii au ca rezultat căsătoria dintre Rut și Boaz.

Să ne preocupăm acum de modul în care ne-o prezintă Biblia pe Rut ca și culegătoare de spice. Pentru început să ne întrebăm ce înseamnă pentru noi astăzi această culegere de spice. Spicele erau culese pentru a obține din ele pâinea pentru întreținerea vieții. În pâine recunoaștem o imagine a Cuvântului lui Dumnezeu, cu care noi, ca și credincioși, trebuie să ne hrănim. Acest Cuvânt este în strânsă legătură cu Domnul Isus, care Se numește pe Sine „pâinea vieții” (Ioan 6.35). A culege spice înseamnă deci pentru noi a citi Biblia pentru a-L cunoaște tot mai bine pe Domnul Isus și pentru a crește din punct de vedere spiritual. Fiecare credincios are nevoie de hrană spirituală pentru a nu rămâne pipernicit. Domnul Isus a spus că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt al lui Dumnezeu (Luca 4.4). Un om care nu mănâncă, nu poate trăi prea mult; el va degenera și apoi va muri. Tot așa, un credincios, care nu se hrănește cu Cuvântul lui Dumnezeu, nu poate trăi prea mult din punct de vedere spiritual; el nu face progrese, iar viața lui interioară degenerază.

Dumnezeu vrea să cugetăm cu interes la Cuvântul Său, pentru ca acesta să-și facă efectul în noi. Credincioșilor din Tesalonic, apostolul Pavel le-a confirmat că au primit Cuvântul lui Dumnezeu și că acesta și-a făcut efectul în ei (1 Tesaloniceni 2.12). Să dea Domnul ca așa să fie și la noi! Așa cum ne hrănim zilnic, tot așa trebuie să citim zilnic în Biblie și să primim ceea ce am citit, pentru a fi sănătoși din punct de vedere spiritual, pentru a face progrese și pentru a putea trăi spre onoarea Domnului nostru.

Rut a fost o culegătoare de spice; de la ea putem învăța cum trebuie să citim Biblia. Mai întâi doresc să prezint patru activități ale acestei femei care sunt în legătură cu spicele.

1. Rut a cules (Rut 2.3)

Rut a mers pe câmp pentru a culege spice. Pentru a avea ulterior pâine pentru ea și soacra ei, Rut a trebuit să culeagă mai întâi spice de pe câmp. Aceasta era o muncă oșitoare, deoarece trebuia să se aplece mult. Dar munca a fost neapărat necesară, pentru că altfel nu ar fi avut pâine. Tot așa și pentru noi este neapărat necesar să citim Cuvântul lui Dumnezeu, dacă vrem să tragem folos din el. Atât Vechiul Testament, cât și Noul Testament au fost date pentru învățătura noastră. Dumnezeu vrea să le citim cu sârguință. Rut nu a putut să culeagă dintr-o dată toate spicele, ci a strâns spic cu spic în șorțul ei. Nici noi nu putem înțelege dintr-o dată toată Biblia, ci încetul cu încetul. De aceea este necesar să citim regulat și continuu. Cel mai bun timp este dimineața, pentru că atunci gândurile noastre sunt libere de ceea ce va aduce cu sine cotidianul, care probabil ne-ar putea împovăra ulterior și abate de la „culegere”.

2. Rut a bătut (Rut 2.17)

Spicele culese nu au putut fi imediat prelucrate în pâine sau în altă hrană. Mai întâi a fost necesar să se separe boabele de pleavă. Numai boabele puteau fi prelucrate în continuare. Trebuie să cercetăm cu exactitate Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca el să devină într-adevăr hrană. Citirea este de fapt începutul, dar nu este totul. Dumnezeu vrea să cugetăm în continuare la ceea ce am citit, pentru a trage folos spiritual din aceasta. Este necesară muncă suplimentară. Trebuie să ne întrebăm ce gânduri de bază cuprinde un text biblic, în ce context se află el; putem căuta paralele, putem citi un comentariu biblic care ne ajută să înțelegem mai bine textul. Aceasta este o activitate folositoare atât în cadrul studiului biblic personal, cât și după ce am auzit o explicație a unui text biblic.

3. Rut a mâncat (Rut 2.18)

Cine cercetează cu sârguință și interes Cuvântul lui Dumnezeu va experimenta curând apropierea Domnului Isus. În pauza de amiază, Rut l-a întâlnit pe Boaz și a primit din mâna lui „grăunțe prăjite”, iar „ea a mâncat și s-a saturat și a păstrat ceva”. Impresiile personale, pe care ni le dăruiește Domnul, trebuie să le primim și să ne bucurăm de ele. Aceasta înseamnă „a mânca”. Desigur, Rut a mâncat și din ceea ce a cules și a bătut ea însăși. Ce folos ar fi avut dacă doar ar fi cules și ar fi bătut, dar nu ar fi mâncat? De aceea și noi trebuie să ne hrănim cu Cuvântul,

să-l „interiorizăm”, pentru ca să poată lucra în noi și să facem progrese spirituale. Domnul Isus S-a exprimat odată astfel: „Cine mănâncă Trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine și Eu în el” (Ioan 6.56). Cugetând la El suntem aduși într-o adevărată părtășie trăită zilnic cu El. Dacă citim Biblia cu dorința să-L cunoaștem mai bine pe Domnul, să învățăm de la El și să-L urmăm, atunci aceasta va fi spre folosul nostru și vom fi pe deplin satisfăcuți.

4. Rut a dat și altora (Rut 2.18)

Rut nu a lucrat într-un mod egoist. Rut nu s-a mulțumit doar cu faptul că s-a săturat, ci a dat și soacrei ei ceva din ceea ce a savurat ea. Astfel, ambele femei au savurat hrana pe care a pregătit-o Rut. Ceea ce învățăm din Cuvântul lui Dumnezeu putem împărtăși și altora. Trebuie să dăm din ceea ce noi înșine am primit. Un astfel de schimb adu-ce mari binecuvântări pentru toți cei implicați.

Dar nu numai din activitățile lui Rut putem să învățăm, ci și din comportamentul ei. În acest sens doresc să indic spre trei aspecte:

A. Dependență de alții

Rut nu a lucrat pe cont propriu, ci s-a înțelea cu soacra ei. Abia după ce aceasta a fost de acord, a pornit la lucru. Și mai târziu o vedem lucrând în dependență, mai întâi față de secerători, apoi în dependență și ascultare față de Boaz. „Culesul spicelor”, chiar dacă este o lucrare personală, nu trebuie să aibă loc izolat de părtășia cu alții. Copiii îi pot întreba pe părinții lor, iar frații tineri pot învăța de la cei cu mai multă experiență. Secerătorii vorbesc despre frații cărora Dumnezeu le-a dat capacitatea să dea mai departe Cuvântul lui Dumnezeu, „împărțind drept Cuvântul adevărului” (2 Timotei 2.15). Această slujbă poate avea loc atât oral, cât și în scris. Credincioșii, care cercetează Cuvântul lui Dumnezeu izolați de ceilalți, ajung deseori la gânduri și interpretări ciudate. De aceea este folositor să învățăm de la alții, fără însă a neglija studiul personal. Rut nu a lăsat ca alții să lucreze pentru ea; ea a lucrat în legătură cu alții.

B. Hărnicie

Din capitolul 2 al cărții deducem că Rut era într-adevăr harnică. Slujitorul care era pus peste secerători a confirmat că a venit de dimineață și că s-a odihnit foarte puțin (versetul 7). Seara, Rut a putut duce acasă o cantitate mare. Ce mult putem să învățăm de la această tânără femeie! Și noi trebuie să ne dăm toată silința pentru a-L cunoaște tot mai mult pe Domnul nostru prin citirea Bibliei. Ce multă energie investim, mai ales când suntem tineri, pentru a atinge anumite scopuri, de exemplu în pregătirea școlară sau în meserie. Desigur, este bine! Hărnicia este o virtute în Cuvântul lui Dumnezeu. Dar rămâne întrebarea, dacă suntem tot atât de sânguincioși și în studierea Bibliei. Este o problemă a priorităților. Ce valoare are Cuvântul lui Dumnezeu în viața noastră? Dacă valoarea este mică, atunci înseamnă că ne dăm puțină sânguință; dacă este mare, atunci vom simți nevoia de a deschide și a citi mereu Biblia.

C. Perseverență

Sânguința și hărnicia nu au fost la Rut un „foc de paie”. Ea nu a mers numai o zi sau două pe câmp, ci a lucrat cu perseverență. Textul biblic ne spune că a stat aproape de slugile lui Boaz „până s-a terminat secerișul orzului și secerișul grâului” (Rut 2.23). Culesul orzului era prima recoltă în țară. Dar Rut nu a fost mulțumită numai cu atât, ci a cules mai departe până s-a încheiat și recoltarea grâului. Perseverența este o însușire de care avem neapărat nevoie la citirea Bibliei. Nu se ajunge la nici un rezultat dacă într-o zi citim trei capitole, iar a doua zi nici unul. Pentru a citi și a studia corect Biblia avem nevoie de consecvență. De aceea este recomandabil un ritm stabil. Așa cum la asimilarea hranei urmăm un anumit ritm, tot așa trebuie să facem și în domeniul spiritual.

Boaz a observat-o pe Rut. A aflat ce fel de femeie era. Fără îndoială, pentru el nu ar fi fost o problemă să o aprovizioneze pe Rut cu hrană, fără ca aceasta să fie nevoită să meargă pe câmp. Dar Boaz nu a făcut aceasta. El nu a făcut munca în locul ei. El a vrut ca ea însăși să-l cu-noască. Acest lucru nu ar fi avut loc, dacă ea nu s-ar fi dus pe câmp să culeagă spice. Nici faptul că el era cea mai bogată rudă a soacrei ei, nici câmpul său nu i-ar fi adus ei binecuvântare fără propria activitate. Însă el i-a dat grăunțe prăjite și i-a dat să bea din apa pregătită pentru slujitorii lui.

Așa lucrează Dumnezeu și cu noi. El este Dăruitorul tuturor binecuvântărilor, dar El le dă numai celor care sunt gata „să pornească” și „să culeagă”. Aceasta presupune o activitate proprie și o poziție interioară, pe care le-am găsit la Rut. Dacă suntem pregătiți să ne însușim Cuvântul lui Dumnezeu, atunci Domnul va da mai mult decât din belșug.

clickbible.org